

L'habitatge, un bé d'inversió

10/04/2019 - Càritas Diocesana de Barcelona

Tot i que l'habitatge és un dret humà i es parli d'ell com a tal, és en realitat el bé econòmic que més diners dóna al món per sobre de l'or i el petroli, segons la relatora de Nacions Unides. Esdevé així, per tant, un bé de consum i d'inversió. Sonia Olea, membre de l'equip d'incidència de Càritas Espanyola, i Jaume Palomera, portaveu del Sindicat de Llogaters, van debatre sobre aquesta reflexió en la darrera sessió del Dilluns dels Drets Humans, moderats pel periodista Roger Palà.

De fet, les dades objectives sobre habitatge ratifiquen que s'ha convertit en una inversió que dóna molt rendiment: els elevats preus del lloguer, que l'habitatge protegit només és un 1,8%, que les persones dediquen més del 30% dels ingressos a l'habitatge i que 900.000 persones a la diòcesi de Barcelona pateixen exclusió residencial. A més, destacava Jaume Palomera, “es calcula que el 30% de les finances globals es dediquen a especular amb l'habitatge dels nostres barris i ciutats. Tenim un problema d'arrel, estructural”.

Davant aquestes dades, “lluitar a favor de l'habitatge amb una mirada de Drets Humans és una lluita de David contra Goliat”, defensava Sonia Olea.

Hi ha molts veïns a qui se'ls ha pujat el lloguer un 100%: han passat de pagar 700€ a 1.400€. Aquestes experiències són habituals, segons Jaume Palomera, qui recordava que “els beneficis no poden anar en detriment de la vida de les persones”. Per aquest motiu, 1.000 persones a Barcelona s'han plantat davant la pujada de preus i han desobeït la llei d'arrendament urbà: “Ha estat una bombolla de lloguer políticament cuinada on modificacions en els contractes sumats a beneficis fiscals han fet traslladar l'especulació de la venda al lloguer. I així hem arribat a tants desnonaments com el 2011, en plena crisi.”

Però, fins i tot, viure al carrer està penat. Amb la Llei Mordassa, es castiga la pobresa en l'espai públic amb sancions administratives. Segons Olea, “una llei que va envers el dret a l'habitatge”.

Però aquest no és un problema només a Espanya. A altres països, comentava Sonia Olea, passa el mateix: “Es dóna un doble desallotjament. Et fan fora de casa teva i, al moment, la tiren avall perquè han venut el terreny”.

És així com “l'habitatge es converteix en una fitxa de casino”, denunciava el portaveu del Sindicat de Llogaters. “Fer fora una família per especular amb l'habitatge hauria d'estar prohibit. Una cosa és que la llei et digui que et poden fer fora però per sobre estan els drets humans”.

Davant tot això, què es pot fer?

Regular els preus dels lloguers és la mesura que compartien Olea i Palomera. “S'ha de regular l'accés a l'habitatge no com una inversió sinó com un dret”, indicava la professional de Càritas Espanyola. “I que el lloguer sigui una forma de vida estable i digna com passa a Alemanya, on els contractes de lloguer es renoven automàticament a no ser que el propietari reclami l'habitatge amb motius sòlids i no pas de rendiment econòmic”, afegia Palomera.

Una mesura que depèn directament de la voluntat política. Ben a prop de les eleccions municipals, el proper 6 de maig, tindrà lloc l'última sessió del Dilluns dels Drets Humans “Veus per a una agenda social a Barcelona” on podràs escoltar la veu de diferents partits polítics perquè ens expliquin les seves propostes per fer una societat més justa i que garanteixi els drets de totes les persones.